

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobkyně: **T. M. L. N.**, narozená „X“
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
bytem „X“
zastoupená advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Příkop 8, 602 00 Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4 - Nusle

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2018, č. j. MV-47119-8/SO-2018

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, ze dne 12. 7. 2018, č. j. MV-47119-8/SO-2018, a rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 13. 3. 2018, č. j. OAM-20637-30/ZM-2017, **se pro vadu řízení zrušují** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v částce **11 228 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou prostřednictvím právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, ze dne 12. 7. 2018, č. j. MV-47119-8/SO-2018, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 13. 3. 2018, č. j. OAM-20637-30/ZM-2017, kterým byla podle § 46 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 42g odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zamítnuta její žádost o vydání zaměstnanecké karty.

Žaloba

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že v průběhu řízení o její žádosti o vydání zaměstnanecké karty podala žádost o přerušení řízení podle ustanovení § 64 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), avšak správní orgán I. stupně této žádosti usnesením nevyhověl. Žalobkyně měla za to, že správní orgán I. stupně byl povinen její žádosti vyhovět, neboť zákon jiný postup neumožňuje. Pokud žalovaný argumentoval ustanovením § 64 odst. 4 správního řádu upravujícím stanovení doby přerušení řízení, tak ten se v dané věci vůbec nepoužije, neboť řízení nebylo přerušeno. Žalobkyně nežádala přerušení řízení z důvodu, který by bylo možno považovat za bezdůvodné prodlužování správního řízení či zneužívání dispozičního práva zakotveného v ustanovení § 64 odst. 2 správního řádu. O přerušení řízení zažádala, aby její zaměstnavatel měl možnost znovu nahlásit volné místo na pozici, na kterou chtěl žalobkyni zaměstnat. Ze správního spisu je přitom zřejmé, že to zaměstnavatel skutečně učinil, protože žalobkyně číslo volného pracovního místa dodatečně nahlásila, byť v průběhu odvolacího řízení. Je tedy zřejmé, že pokud by řízení bylo přerušeno, jak žalobkyně žádala, mohla nahlásit číslo volného pracovního místa ještě před zamítnutím žádosti a její žádosti by bylo vyhověno. Žalobkyně dále popsala průběh správního řízení a upozornila, že pokud by správní orgán I. stupně postupoval ve lhůtách podle § 71 správního řádu, nedošlo by k situaci, že žádosti žalobkyně nebylo vyhověno z důvodu nesplnění podmínky uvedené v ustanovení § 42g odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Nečinnost správního orgánu I. stupně měla v tomto případě za následek záporné rozhodnutí o žádosti žalobkyně. Dále žalobkyně poukázala na emailovou komunikaci mezi Úřadem práce a paní B. S., personální pracovnicí obchodní společnosti AZ textil výrobní družstvo (dále jen „AZ textil“), která měla o zaměstnání žalobkyně zájem. Z této komunikace je zřejmé, že si uvedená pracovnice neuvedomila, že je stále v řízení žádost žalobkyně. Nové číslo pracovního místa pro společnost AZ textil, které žalobkyně nahlásila v odvolacím řízení, je novou skutečností, kterou žalobkyně nemohla uplatnit dříve, a proto byla oprávněna uplatnit ji v odvolacím řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Žalovaný uvedl, že žalobní námitky se kryjí s odvolacími

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

důvody, a proto v plném rozsahu odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

Posouzení věci soudem

4. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobkyně výslovně uvedla, že jednání nežádá a žalovaný soudu nesdělil nesouhlas s tímto postupem, přičemž byl poučen, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas udělil.
5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé prvního s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věte druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věte první s. ř. s. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobkyně uplatnila v žalobě nebo během lhůty třiceti dnů ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanoví § 172 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobkyně je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení odůvodnit. Bez návrhu žalobkyně pak musí soud podle § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky však nebyly v projednávané věci zjištěny.
6. Soud po zvážení skutkového a právního stavu případu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
7. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Žalobkyně podala dne 20. 4. 2016 na Zastupitelském úřadu České republiky v Hanoji žádost o vydání zaměstnanecké karty podle § 42g zákona o pobytu cizinců. Žalobkyně měla být zaměstnána ve společnosti STROJ-KOVO s.r.o. Podání žalobkyně ze dne 1. 8. 2017 a ze dne 28. 8. 2017 správní orgán I. stupně posoudil jako žádost o změnu obsahu žádosti o vydání zaměstnanecké karty, přičemž dne 8. 1. 2018 vydal usnesení, kterým žalobkyni povolil změnu obsahu podání na volnou pozici č. 11 684 610 786 u zaměstnavatele společnosti AZ textil. Žalobkyně předložila i pracovní smlouvy a mzdový výměr ze dne 20. 6. 2017, ze kterých vyplývá, že měla být u uvedeného zaměstnavatele zaměstnána na pracovní pozici šička na pracovní dobu 40 hodin týdně a za měsíční mzdu 11 000 Kč. Správní orgán I. stupně však zjistil, že částka sjednané měsíční mzdy je nižší než základní sazba minimální mzdy stanovená nařízením vlády č. 567/2006 Sb., o minimální mzdě, a tedy není splněna podmínka pro vydání zaměstnanecké karty uvedená v ustanovení § 42g odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Dále správní orgán I. stupně zjistil, že vady obsahuje i nájemní smlouva ze dne 29. 11. 2016.
8. K výzvě správního orgánu I. stupně tento dne 31. 1. 2018 obdržel dodatek č. 2 k nájemní smlouvě ze dne 29. 11. 2016 mezi pronajímatelem P. M. a společností AZ textil. Dodatek byl uzavřen dne 18. 12. 2017. Dále žalobkyně předložila doklad (potvrzení) o zajištění ubytování ze dne 19. 1. 2018, kterým společnost AZ textil potvrdila žalobkyni poskytnutí ubytování na dobu neomezenou. Dále žalobkyně předložila pracovní smlouvu se společností AZ textil, kterou byl sjednán pracovní poměr na dobu neurčitou a nový mzdový výměr s měsíčním mzdovým tarifem ve výši 12 200 Kč, oba ze dne 16. 1. 2018. Konečně žalobkyně přiložila i překlad a originál výpisu z rejstříku trestů (bez záznamu).

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

9. Ve správním spise je dále založena emailová komunikace mezi Úřadem práce a společností AZ textil (B. S.). V emailu ze dne 23. 1. 2018 adresovaném společnosti AZ textil je uvedeno: „...číslo volných míst na portále jsou: „X“ (původní místo) a „X“ (5 pozic). Místa jsou totožná, bylo by vhodné uvážit, že bude fungovat pouze jedno, aby nedocházelo k duplicitě (vzhledem k tomu, že na novější místo nejsou žádné rezervace, tak by to nijak nevadilo).“ V emailu adresovaném Úřadu práce ze dne 31. 1. 2018 je uvedeno: „...žádáme tímto o zrušení volných míst na pozici šička vedenými pod čísly „X“ a „X“. Naše firma již tato místa nepoptává.“
10. Po seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí dne 13. 2. 2018 zaslala žalobkyně prostřednictvím právního zástupce žádost o přerušení řízení s poukazem na uvedenou emailovou komunikaci s tím, že došlo k omylu a společnost AZ textil i nadále usiluje o žalobkyni jako o zaměstnance společnosti. Proto bylo společností AZ textil nahlášeno nové místo na Úřad práce, aby mohlo být žalobkyni vyhověno. Z tohoto důvodu bylo navrženo přerušení řízení do 30. 4. 2018, aby bylo možné sdělit správnímu orgánu I. stupně nové číslo volného pracovního místa na šičku u zaměstnavatele AZ textil určeného pro zaměstnanecké karty.
11. Usnesením ze dne 3. 3. 2018 správní orgán I. stupně rozhodl tak, že se správní řízení nepřerušuje s odůvodněním, že je povinen postupovat bez průtahů a v řízení byla zjištěna skutečnost, která neumožňuje žádosti vyhovět. Touto skutečností je, že společnost AZ textil již místa šiček nepoptává, jak vyplývá ze sdělení společnosti AZ textil ze dne 31. 1. 2018 a tak zde správní orgán I. stupně nevidí důvod pro přerušení řízení z důvodu posečkání na vytvoření nového čísla pracovního místa na pozici šička. Pokud by správní orgán I. stupně řízení přerušil, bylo by to i v rozporu s ustanovením § 64 odst. 4 správního řádu, které stanoví, že přerušit řízení lze pouze na dobu nezbytně nutnou.
12. Ve správním spise je založen i výpis ke stavu volného místa č. „X“ u zaměstnavatele AZ textil na pozici šička od 1. 3. 2018 s měsíční mzdou 12 200 Kč, přičemž tato pozice byla určena i pro zaměstnanecké karty.
13. Žalovaný vydal dne 12. 7. 2018 rozhodnutí č. j. MV-47119-7/SO-2018, kterým rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 3. 3. 2018 potvrdil a mimo jiné uvedl, že žalobkyni byla stanovena dostatečná lhůta pro vyjádření k podkladům, navrhování důkazů a činění jiných návrhů. Není možné zneužívat dispozičního práva zakotveného v ustanovení § 64 odst. 2 správního řádu k neúměrnému protahování správního řízení.
14. Podle § 42g odst. 1 zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném do 30. 7. 2019, zaměstnaneckou kartou se rozumí povolení k dlouhodobému pobytu opravňující cizince k přechodnému pobytu na území delšímu než 3 měsíce a k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta vydána, nebo na pracovní pozici, ke které byl udělen souhlas ministerstva podle odstavce 7 nebo 8. Cizince, u kterého je podle zákona o zaměstnanosti vyžadováno povolení k zaměstnání nebo který je uveden v § 98 zákona o zaměstnanosti, opravňuje zaměstnanecká karta k pobytu na území za účelem zaměstnání.
15. Podle § 42g odst. 2 písm. a), b) zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném do 30. 7. 2019, žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud
a) je účelem jeho pobytu na území zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

b) uzavřel pracovní smlouvu, dohodu o pracovní činnosti nebo smlouvu o smlouvě budoucí, v níž se strany zavazují v ujednané lhůtě uzavřít pracovní smlouvu nebo dohodu o pracovní činnosti obsahující ustanovení, ze kterého vyplývá, že bez ohledu na rozsah práce měsíční mzda, plat nebo odměna cizince nebude nižší než základní sazba měsíční minimální mzdy; týdenní pracovní doba v každém základním pracovněprávním vztahu musí činit nejméně 15 hodin.

16. Podle § 64 odst. 2 správního řádu v řízení o žádosti přeruší správní orgán řízení na požádání žadatele; jestliže je žadatelů více, může tak učinit jen za podmínky, že s přerušáním souhlasí všichni.
17. Podle § 64 odst. 4 správního řádu řízení lze přerušit na dobu nezbytně nutnou. Při postupu podle odstavců 2 a 3 správní orgán při určení doby přerušení přihlíží k návrhu účastníka.
18. Z recentní judikatury správních soudů vyplývá, že není povinností správního orgánu k žádosti účastníka řízení podle § 64 odst. 2 řízení přerušit, jestliže by aplikace tohoto institutu vedla k bezdůvodnému prodlužování řízení, zejména neobsahuje-li žádost žádný důvod a je jejím cílem získat neoprávněnou výhodu (např. posílení pobytového statusu), nebo v případě, že není možné žádosti vyhovět a tak by další dokazování ztrácelo smysl (srov. rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2010, č. j. 11 A 13/2010-25; ze dne 9. 1. 2013, č. j. 5 Ca 117/2009-39; ze dne 19. 1. 2015, č. j. 5 A 267/2010-36). Obecně však lze uvést, že pokud má účastník relevantní důvody k přerušení řízení, měl by mu správní orgán vyhovět a umožnit mu, aby mohl obstarat doklady potřebné pro doložení důvodnosti žádosti o zahájení řízení, popřípadě časový prostor pro to, aby zvážil, zda na své žádosti setrvá. Dobu, na kterou se řízení přeruší, pak posuzuje a o její délce rozhoduje správní orgán v souladu se zásadou přerušování řízení na nezbytně nutnou dobu uvedenou v § 64 odst. 4 správního řádu (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2010, č. j. 11 A 13/2010-25).
19. Jak vyplývá ze shora uvedené právní úpravy, základní podmínkou pro udělení zaměstnanecké karty je to, že cizinec má obsadit konkrétní pracovní pozici (u konkrétního zaměstnavatele), a tato musí být určena pro držitele zaměstnanecké karty. Je zřejmé, že je naprosto zásadní pro vyhovění žádosti o udělení zaměstnanecké karty, aby bylo žadatelem prokázáno, že žádá právě o konkrétní volnou pozici. Žalobkyně si této podmínky byla vědoma a krátce po seznámení se s tím, že pracovní místo bylo zrušeno, požádala o poskytnutí lhůty k nápravě (dle jejího tvrzení) omylu. Soud poukazuje na to, že řízení bylo zahájeno již 20. 4. 2016, žalobkyně změnila žádost o pracovní pozici na šičku u společnosti AZ textil v srpnu 2017 a ke zrušení místa došlo až 31. 1. 2018. Pro žalobkyni tato okolnost byl nová a žalobkyně na ni reagovala ihned poté, co se o uvedeném zrušení místa dozvěděla při seznámení se s podklady rozhodnutí. Pro tvrzení žalobkyně, že došlo ke zrušení pracovní pozice č. „X“ omylem, svědčí to, že 14 dní před zrušením tohoto místa s ní potencionální zaměstnavatel AZ textil uzavřel pracovní smlouvu na dobu neurčitou a potvrdil i zajištění ubytování na dobu neurčitou. Vedle toho i samotná emailová komunikace mezi Úřadem práce a společností AZ textil potvrzuje, že mohlo dojít k omylu, neboť z jejího obsahu se podává, že mělo jít zřejmě jen o administraci pracovních pozic, nikoliv o změnu potřeby zaměstnavatele. To ostatně potvrzuje i následné opětovné vyhlášení volné pracovní pozice č. „X“.
20. Soud na základě shora uvedeného uvádí, že návrh žalobkyně na přerušování řízení podle § 64 odst. 2 správního řádu nebyl svévolným prodlužováním správního řízení, ale odůvodněnou Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

a skutečnostmi podávajícími se ze správního spisu odůvodněnou žádostí. I vzhledem k délce řízení a časovým prodlevám mezi úkony správního orgánu I. stupně nelze hovořit o tom, že by poskytnutím přiměřené lhůty (která mohla být kratší, než navrhovala žalobkyně) došlo k porušení hospodárnosti řízení a procesní ekonomie. Správní orgán I. stupně byl tedy povinen žalobkyni vyhovět a řízení na přiměřenou dobu přerušit.

21. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že správní orgán I. stupně zatížil své rozhodnutí vadou podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť v rozporu s ustanovením § 64 odst. 2 správního řádu řízení k žádosti žalobkyně nepřerušil, což mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. Žalovaný zatížil své rozhodnutí stejnou vadou, když postup správního orgánu aproboval. Z těchto důvodů soud výrokem I. žalobou napadené rozhodnutí zrušil. Současně podle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. soud vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude podle ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku. Vzhledem k tomu, že uvedenou vadou je primárně zatíženo rozhodnutí správního orgánu I. stupně přistoupil soud podle § 78 odst. 3 s. ř. s. výrokem I. rozsudku i ke zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
22. Žalobkyně měla v projednávané věci úspěch, a proto soud výrokem II. v souladu s § 60 odst. 1 věty první uložil žalovanému povinnost zaplatit jí do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení částku v celkové výši 11 228 Kč, která se skládá, z částky 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek za žalobu a dále z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby po 3 100 Kč poskytnuté právním zástupcem Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, [převzetí věci, podání žaloby, a to podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, dále jen „AT“], a z částky 600 Kč za s tím související dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1, odst. 3 AT, a dále z částky 1 428 Kč, jež činí 21 % DPH, z nadepsaných částek bez soudního poplatku. Uloženou povinnost náhrady nákladů řízení je žalovaný povinen splnit v obvyklé lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 10. srpna 2021

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)